

ΜΗΝΥΜΑ

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

κ.κ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ

Σεβασμιώτατοι,
Θεοφιλέστατοι,
Ἐλλογιμώτατοι κ.κ. Καθηγηταί

Με αισθήματα χαρᾶς ἀπευθύνομαι πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων, πού συμμετέχουν εἰς τὸ ΙΣΤ΄ Πανελλήνιον Λειτουργικόν Συμπόσιον μέ θέμα: «ΤΟ ΑΓΙΟΛΟΓΙΟΝ ΤΗΣ Ἐκκλησίας». Τό Λειτουργικό αὐτό Συμπόσιο, ὅπως καί τὰ προηγούμενα, διά τήν καθοριστικήν των συμβολήν στην Λειτουργικήν μας ζωή, ἐτέθησαν ὑπό τήν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ευχαριστῶ τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Καισαριανῆς Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ, Πρόεδρον τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως, διά τήν μέριμναν καί τους καταβληθέντας κόπους ὡς καί τὰ Μέλη της, διά τήν διοργάνωσιν αὐτῆς τῆς εὐλογημένης συνάξεως. Εὐχαριστῶ δέ ἐκ μέσης καρδίας τόν φιλοξενοῦντα τὸ Συμπόσιον Σεβασμιώτατον ἀδελφόν Μητροπολίτην Φθιώτιδος κ. Νικόλαον διά τήν ἀρωγήν Του στις ἐργασίες τοῦ Συμποσίου.

Τό Αγιολόγιον ἄπτεται της ουσίας τῆς Ἐκκλησίας. Τά διδάγματα ἀπό τό βίο καί τὰ μαρτύρια τῶν Ἁγίων συνοψίζονται στό γεγονός εἶναι ὅτι ὁ Θεός εἶναι ἡ Ἀλήθεια καί ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ Ἐκκλησία ἐργάζεται για την μεταμόρφωση τοῦ ὅλου ἀνθρώπου. Τό πρόσωπο δέν εἶναι ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. Ὁ ἀνθρώπος εἶναι πλασμένος κατά τήν θεϊκή

ώραιότητα, καί γιά τόν λόγο αὐτό δύναται νά μετατρέψῃ τόν κόσμο. Στα πρόσωπα τῶν Ἁγίων βλέπουμε αὐτή την μεταμόρφωση εμπειρικά. Βλέπουμε τήν δυνατότητα πού ἔχουμε ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νά γίνουμε Ἅγιοι, κατά τήν Εὐαγγελική ἐντολή « Ἅγιοι γίνεσθαι ὅτι Ἐγώ ἅγιος εἰμί», μέ την χάρη τοῦ Θεοῦ σέ ὀρισμένα πρόσωπα νά γίνεται πραγματικότητα.

Οἱ Ἅγιοι, ὡς γνήσιοι φίλοι Χριστοῦ κατά τόν Ευαγγελιστή Ἰωάννη, ἐκπέμπουν τό ὑπερκόσμιο φῶς που θά πρέπει νά φωτίζει καί τίς καρδιές ὄλων μας. Στό πρόσωπο τοῦ Ἁγίου βλέπουμε τήν αὐτάρκεια, τήν ὀλιγάρκεια, τήν ἐγκράτεια, τήν λιτότητα, τήν απλότητα καί τήν χάρη τοῦ ἀσύνθετου καί ἀμέριστου. Βλέπουμε πως οἱ Ἅγιοι ἦταν και εἶναι ἄνθρωποι σαν και μας, με αδυναμίες, με πάθη, με αγωνίες, κακουχίες, διωγμούς, βασανιστήρια, με συκοφαντίες ἐναντίον τους. Ζούσαν τις ίδιες δυσκολίες με εμάς, σε κοινωνίες που βρίσκονταν καί τότε, ὅπως καί σήμερα, σε ολοκληρωτική κρίση. Παρ' ὅλα αὐτά ὅμως με την ακλόνητη πίστη στον ἀληθινό Θεό κατάφεραν νά καταστούν μυρίπνοα δοχεῖα του Παναγίου Πνεύματος. Τόσο πολύ πίστεψαν και αγάπησαν τον Θεό, ὥστε και το μαρτύριο ἦταν δῶρο του Κυρίου γιά νά βρεθoύν μαζί Του.

Στους καθημέραν εορταζόμενους Ἁγίους, ἡ Ἐκκλησία προβάλλει τήν ἀλληλεγγύη, τόν ἀλληλοσεβασμό, τήν ἀλληλοκατανόηση κι ἀλληλοπεριχώρηση. Τα πρόσωπα των Ἁγίων στις τοιχογραφίες αποπνέουν την, ἐπιείκεια, την συγχωρητικότητα, την κατανόηση καί την ἀποδοχή. Στις μνήμες των Ἁγίων βλέπουμε τήν μυστικά ἐπαναστατική δύναμη της πίστεως. Στα μαρτυρολόγια καί στις διάφορες συλλογές Μαρτύρων αὐτό τό γεγονός –της βαθειάς πίστεως –λαμπρύνεται. Στα συναξάρια που αποτελοῦν τήν αιματοβαμένη ἱστορία της πίστεώς μας, ἀκούμε γιά τους φωτοφόρους, ἐλεύθερους, ἀφοβους φίλους του Χριστοῦ που προσέφεραν τήν ὑπαρξή τους εἰρηνικά στο μαρτύριο. Το ἄνθος της Ορθόδοξης πίστεως μας ἀναπτύχθηκε πάνω στο ποτισμένο ἀπό αἶμα χῶμα των ἀνα τήν Οικουμένη μαρτύρων. Ὅπως ἀναφέρει χαρακτηριστικά ἡ ὑμνολογία: «Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ Κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καί βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη...». Δεν θα πρέπει βεβαίως νά λησμονοῦμε ὅτι τα μαρτυρολόγια, τα συναξάρια, οἱ ἐγκωμιαστικοί λόγοι κ.λ.π. υπήρξαν τρόποι, ὥστε νά τονωθεί τό ἀγωνιστικό φρόνημα των χριστιανῶν στο διάβα της ἱστορίας. Ἡ πίστη ὡς ἐμπιστοσύνη στο Θεό, ἀποτελεῖ διαχρονικά ἀλλῶστε καί τήν

βαρυσήμαντη σωτηριολογική πρόταση της Εκκλησίας στην σύγχρονη ταλανιζόμενη κοινωνία.

Τό θέμα, λοιπόν, δέν εἶναι ἡ ἀπουσία τῶν δοκιμασιῶν καί τοῦ μαρτυρίου. Με πρότυπα τους Ἁγίους μας νά σηκώνουμε τόν Σταυρό τοῦ μαρτυρίου μέ πίστη καί ἀγάπη στόν Χριστό, γνωρίζοντας ὅτι, ὅπως ο Κύριος, ὅσο ὀλοκληρωτική εἶναι ἡ κένωσή μας, τόσο μεγαλύτερη θά εἶναι ἡ δόξα καί ἡ μακαριότητα.

Ἡ θεματική τοῦ Συμποσίου εἶναι λίαν ἐνδιαφέρουσα καί πολύπτυχος καί διά τῶν εἰσηγήσεων τῶν δοκίμων καί ἐγκρίτων ἐπιστημόνων στοχεύομεν εἰς τήν δυνατότητα τῆς ἐνδεδειχμένης καί εἰς βάθος μελέτης τοῦ ἐπιλεγέντος θέματος. Ἀφοῦ λοιπόν ἐκ προοιμίου εὐχαριστήσω μετά πατρικῆς ἀγάπης ἅπαντας τούς μετέχοντας εἰς τό παρόν Λειτουργικόν Συμπόσιον, εὐχομαι καλήν ἐπιτυχίαν εἰς τās ἐργασίας καί ἐπικαλοῦμαι ἐπί πάντας ὑμᾶς τήν Χάριν καί εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ εἰς τήν αγιοτόκον καί ηρωτόκον Φθιώτιδα, ἔνθα διεξάγονται αἱ ἐργασίαι του.